

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 7 januari 2020 met nummer RvVb-A-1920-0394
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0171-A

Verzoekende partijen	1. de heer Geert CARLIER 2. mevrouw Marleen MEYSSEN vertegenwoordigd door advocaat Pieter JONGBLOET met woonplaatskeuze op het kantoor te 3010 Leuven, Oude Diestsesteenweg 13
Verwerende partij	de provincie VLAAMS-BRABANT vertegenwoordigd door de deputatie van de provincieraad
Tussenkommende partij	de nv MATEXI PROJECTS vertegenwoordigd door advocaat Peter FLAMEY met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 22 oktober 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 23 augustus 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkommende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Halle van 4 mei 2018 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een omgevingsvergunning verleend voor de aanleg van een parking op het perceel gelegen te 1500 Halle, Gaasbeeksesteenweg zn (lot 1), met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummer 75F.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 21 december 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partij met een beschikking van 28 januari 2019 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkommende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 10 september 2019.

Advocaat Pieter JONGBLOET voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Peter FLAMEY voert het woord voor de tussenkomende partij. De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 15 februari 2018 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Halle een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor “*de aanleg van een parking*” op het perceel gelegen te 1500 Halle, Gaasbeeksesteenweg lot 1.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 maart 1977, in woonuitbreidingsgebied. Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening van het kleinstedelijk gebied rond Halle’, goedgekeurd op 26 september 2016, waarin geen nadere bestemming van het perceel bepaald wordt.

Het perceel ligt ook binnen de omschrijving van een vergunde niet-vervallen verkaveling ‘VH/2013/0971’ van 24 augustus 2017. Tegen deze vergunning hebben de verzoekende partijen op 16 november 2017 een vordering tot vernietiging ingesteld. Dit dossier is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1718-RvVb-0183-A. De Raad heeft de verkavelingsvergunning vernietigd met een arrest van 7 januari 2020 (nummer RvVb-A-1920-0391).

Er wordt geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De gemeentelijke omgevingsambtenaar adviseert in zijn verslag van 20 maart 2018 om de omgevingsvergunning te weigeren.

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 4 mei 2018 op eensluidend advies van de gemeentelijke omgevingsambtenaar een omgevingsvergunning aan de tussenkomende partij.

Tegen die beslissing tekent de tussenkomende partij op 1 juni 2018 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Het college van burgemeester en schepenen adviseert op 17 juli 2018 ongunstig en verwijst naar de motivering van haar weigeringsbeslissing.

De provinciale omgevingsambtenaar adviseert in zijn verslag van 13 augustus 2018 om het beroep in te willigen en de omgevingsvergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 21 augustus 2018 verklaart de verwerende partij het beroep op 23 augustus 2018 op eensluidend advies van de provinciale omgevingsambtenaar gegrond en verleent een omgevingsvergunning. Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN VORDERING TOT Vernietiging

Het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, is gelegen binnen de verkaveling 'VH/2013/0971' van 24 augustus 2017.

Uit het feitenrelaas blijkt dat de verkavelingsvergunning van 24 augustus 2017, waarop de thans bestreden beslissing steunt, werd vernietigd met een arrest van 7 januari 2020 (nummer RvVb-A-1920-0391). In toepassing van artikel 37 DBRC-decreet heeft de Raad met hetzelfde arrest de gevraagde verkavelingsvergunning geweigerd.

Uit het voorgaande volgt dat de bestreden beslissing thans zonder rechtsgrond is en evenzeer dient vernietigd te worden.

VII. INDEPLAATSSTELLING IN TOEPASSING VAN ARTIKEL 37 DBRC-DECREET

1.

Het toepasselijke artikel 37 DBRC-decreet luidt onder meer als volgt:

“ ...

§ 1. Na gehele of gedeeltelijke vernietiging kan een Vlaams bestuursrechtscollege als vermeld in artikel 2, 1°, a) en b), de verwerende partij bevelen om met inachtneming van de overwegingen die opgenomen zijn in zijn uitspraak een nieuwe beslissing te nemen of een andere handeling te stellen. Het kan daarbij de volgende voorwaarden opleggen: (...)

§ 2. Het Vlaams bestuursrechtscollege als vermeld in artikel 2, 1°, b), kan, als de nieuw te nemen beslissing, bevolen conform paragraaf 1, eerste lid, het gevolg is van een gebonden bevoegdheid van de verwerende partij, het arrest in de plaats stellen van die beslissing.

...”

De parlementaire voorbereiding bij dit, door het decreet van 9 december 2016 houdende wijziging van diverse decreten, wat de optimalisatie van de organisatie en de rechtspleging van de Vlaamse bestuursrechtcolleges betreft, in de bovenvermelde zin gewijzigd artikel 37 DBRC-decreet luidt onder meer (*Parl.St. VI.Parl. 2015-16, 777, nr. 1, p. 11*):

“ ...

Substitutiebevoegdheid

Naast de hierboven aangehaalde aanpassingen, wordt in artikel 37, §2, voorzien in een (beperkte) bevoegdheid tot indeplaatsstelling van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, dit naar analogie met artikel 36, §1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. De Raad voor Vergunningsbetwistingen kan, wanneer de nieuw te nemen beslissing,

bevolen overeenkomstig paragraaf 1, eerste lid, het gevolg is van een zuiver gebonden bevoegdheid van de verwerende partij, het arrest in de plaats stellen van die beslissing. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan het geval waarbij de bestreden beslissing een vergunning verleend heeft voor stedenbouwkundige handelingen, die naar het oordeel van de Raad voor Vergunningsbetwistingen geenszins kunnen worden vergund wegens een onoverkomelijke legaliteitsbelemmering. Omwille van de louter gebonden bevoegdheid, kan het vergunningverlenende bestuursorgaan in dat geval de vergunning enkel weigeren, zodat het overbodig is de zaak terug te verwijzen naar dit bestuursorgaan. Omwille van de efficiëntie is het in dat geval beter dat de Raad zich in de plaats stelt van het betrokken vergunningverlenende bestuursorgaan en op die manier een definitief einde stelt aan het betrokken rechtsgeschil. Deze substitutiebevoegdheid van de Raad moet aldus bijdragen tot een (meer) definitieve geschilbeslechting binnen het vergunningscontentieux. Het dient evenwel opgemerkt dat deze bevoegdheid enkel kan worden aangewend ingeval er sprake is van een zuiver gebonden bevoegdheid, in die zin dat het vergunningverlenende bestuursorgaan over geen enkele beleidsvrijheid of appreciatiemarge (meer) beschikt bij het nemen van de beslissing. Anders oordelen, zou afbreuk doen aan het beginsel van de scheiding der machten.

...

Uit voormeld artikel, zoals toegelicht in de parlementaire voorbereiding, blijkt dat de Raad over een beperkte substitutiebevoegdheid beschikt om, met respect voor de scheiding der machten en met het oog op een efficiënte geschillenbeslechting, zijn arrest in de plaats te stellen van de bestreden beslissing.

2.

Uit onderdeel VI van dit arrest blijkt dat de verkaveling 'VH/2013/0971' van 24 augustus 2017 werd vernietigd en dat de Raad met hetzelfde arrest van 7 januari 2020 de aanvraag tot verkavelingsvergunning heeft geweigerd in toepassing van artikel 37 DBRC-decreet.

Er is in hoofde van de verwerende partij dan ook een volstrekt gebonden bevoegdheid om de vergunning te weigeren, in navolging van de door de Raad vastgestelde onoverkomelijke legaliteitsbelemmering. De Raad gaat over tot de in artikel 37, §2 DBRC-decreet vermelde indeplaatsstelling en weigert de gevraagde omgevingsvergunning.

VIII. KOSTEN

1.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep, inclusief de hierna bedoelde rechtsplegingsvergoeding, geheel of voor een deel ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

2.

Aangezien de bestreden beslissing wordt vernietigd, moet de verwerende partij als de ten gronde in het ongelijk gestelde partij aangeduid worden. Er is derhalve grond om de kosten van het geding, zijnde de door de verzoekende partijen betaalde rolrechten ten belopen van 400 euro, evenals de door de verzoekende partijen gevorderde rechtsplegingsvergoeding, ten laste van de verwerende partij te leggen.

3.

De Raad is verder van oordeel dat het passend voorkomt om het door de tussenkomende partij betaalde rolrecht ten laste van de tussenkomende partij te laten. De tussenkomende partij beslist immers zelf of ze eventueel (vrijwillig) tussenkomt en een eventuele tussenkomst, waarbij moeilijk kan worden ingeschat hoeveel partijen er desgevallend tussenkomen, mag naar het oordeel van de Raad de inzet van de procedure, ook niet voor de verwerende partij, nodeloos verzwaren. De tussenkomende partij zelf beslist om al dan niet tussen te komen in een procedure.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van nv MATEXI PROJECTS is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 23 augustus 2018, waarbij aan de tussenkomende partij de omgevingsvergunning wordt verleend onder voorwaarden voor de aanleg van een parking op het perceel gelegen te 1500 Halle, Gaasbeeksesteenweg zn (lot 1) en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummer 75F.
3. De Raad weigert een omgevingsvergunning aan de tussenkomende partij voor de aanleg van een parking op het perceel gelegen te 1500 Halle, Gaasbeeksesteenweg zn (lot 1), met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummer 75F.
4. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 400 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verzoekende partijen, ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 7 januari 2020 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Yannick DEGREEF

Filip VAN ACKER